

## Recomandare

privind elaborarea planurilor de redresare



---

# Recomandare privind elaborarea planurilor de redresare

## Cuprins

1.	Rezumat	3
2.	Context și motivație	4
3.	Recomandarea ABE privind efectuarea unui exercițiu la nivelul UE referitor la planuri de redresare	6
	Recomandarea ABE privind elaborarea planurilor de redresare	8
	Anexa 1	11
	Anexa 2	13
	Model pentru planul de redresare	13
	A. Prezentare generală	13
	B. Partea de bază a planului de redresare	16
	C. Monitorizare	20
4.	Reacții/Răspunsuri în cadrul consultării publice	21
5.	Confirmarea conformității cu ghidurile și recomandările	22

---

## 1. Rezumat

1. Recomandarea anexată privind elaborarea planurilor de redresare este formulată în temeiul obligației Autorității Bancare Europene (ABE), conform articolului 25 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 (denumit în continuare „Regulamentul ABE”), de a contribui și participa în mod activ la elaborarea și coordonarea unor planuri de redresare și de rezoluție eficace și coerente. Consiliul Supraveghetorilor al ABE a convenit ca până la adoptarea și publicarea propunerii Comisiei pentru o directivă de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții (așa-numita directivă privind gestionarea crizelor, denumită în continuare „CMD”), cea mai eficace modalitate de îndeplinire a acestei sarcini este emiterea recomandării atașate adresate autorităților naționale competente, cu privire la elaborarea planurilor de redresare, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul ABE.
2. Având în vedere că cel puțin 15 bănci din Uniune au început deja să elaboreze planuri de redresare ca urmare a inițiativei Consiliului pentru Stabilitate Financiară (FSB) și că sunt în derulare și alte inițiative naționale, scopul recomandării este asigurarea consecvenței în întreaga Uniune și a convergenței la cele mai înalte standarde, prin extinderea elaborării planurilor de redresare la instituțiile europene de credit identificate în anexa la recomandare și prin asigurarea discutării planurilor în cadrul colegiilor aferente de supraveghere, care sunt monitorizate atent de către ABE.
3. În acest scop, planurile de redresare ale grupurilor trebuie elaborate în conformitate cu standardele internaționale convenite sub auspiciile Consiliului pentru Stabilitate Financiară și în conformitate cu modelul anexat în Anexa 2 („modelul”) care, în urma documentului de consultare prealabilă (DP) al ABE privind planurile de redresare, publicat la 15 mai 2012, cuprinde elementele principale și aspectele esențiale care trebuie abordate într-un plan de redresare.

---

## 2. Context și motivație

4. Mai multe bănci din diferite state membre elaborează în prezent planuri de redresare, ca urmare a inițiativelor luate la nivel internațional, precum și în interiorul Uniunii Europene (UE).
5. La nivel global, inițiativele privind planificarea redresării și a rezoluției – susținute de liderii G-20 la Reuniunea la nivel înalt de la Pittsburgh din 2009 – sunt coordonate sub egida Consiliului pentru Stabilitate Financiară (FSB) care, în documentul Atributele-cheie ale regimurilor eficace de rezoluție pentru instituțiile financiare (*Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions*) (KA) identifică elementele esențiale ale planurilor de redresare și de rezoluție (RRP) și recomandă instituirea de planuri de redresare și de rezoluție (RRP) pentru toate instituțiile financiare globale de importanță sistemică (G-SIFI) și pentru alte societăți comerciale care ar putea avea un impact asupra stabilității financiare în cazul unei crize.
6. La nivelul UE, în urma Concluziilor Consiliului Uniunii Europene privind prevenirea, gestionarea și rezoluția crizelor, din 18 mai și 7 decembrie 2010, care încurajau elaborarea unor RRP cel puțin pentru instituțiile de credit pentru care se are în vedere un Grup pentru Stabilitate Transfrontalieră (CBSG), Comisia Europeană a adoptat, la 6 iunie 2012, o propunere de directivă pentru stabilirea unui cadru privind gestionarea și rezoluția crizelor (așa-numita directivă privind gestionarea crizelor – denumită în continuare „CMD”). Intre altele, propunerea detaliază natura și conținutul RRP, clarifică sfera de aplicare a acestora și definește mai detaliat rolul și competențele ABE și ale autorităților naționale competente (ANC).
7. Totuși, mai multe state membre au introdus deja sau au început să elaboreze acte legislative specifice privind RRP. În mai multe cazuri, aceste inițiative legislative abordează cerințe specifice de reformare a regimurilor de rezoluție, în contextul programului de asistență financiară al FMI/UE. Pe de altă parte, mai multe ANC s-au implicat direct în procesul de elaborare a RRP, chiar și în cazurile în care nu existau prevederi legislative specifice în acest domeniu, datorită implicării lor ca membri FSB în activitatea internațională privind SIFI.
8. Pe lângă competențele și sarcinile ABE care vor fi definite de CMD, articolul 25 din Regulamentul ABE atribuie deja ABE, în mod general, sarcina de a contribui și de a participa activ la elaborarea și coordonarea unor planuri de redresare și de rezoluție eficace și coerente. Având în vedere această sarcină și ținând seama de evoluțiile de la nivel internațional și național, ABE a decis să supună dezbaterii și să obțină opiniile părților interesate într-o etapă incipientă a procesului care va introduce planurile de redresare ca cerință legislativă generală la nivel european.
9. În acest scop, la 15 mai 2012, ABE a publicat un document de consultare prealabilă privind planurile de redresare (denumit în continuare „DP”) care prezenta elementele principale și aspectele esențiale ce trebuie abordate în cadrul unui plan de redresare, în conformitate cu KA ale FSB. Astfel, DP includea un posibil „model de plan de redresare”. În total, ABE a primit 25 de răspunsuri la DP (din care 5 nu au fost publicate pe site-ul ABE, la cererea respondenților), acestea reprezentând în general reacții pozitive la structura și conținutul modelului.

---

10. DP reprezintă o bază utilă pentru sarcinile de reglementare ale ABE avute în vedere în CMD, pentru a asigura faptul că planurile de redresare sunt elaborate și evaluate în mod coerent în întreaga Uniune. Cu toate acestea, niciun document comun de referință la nivel european nu va fi pus la dispoziția ANC până în momentul finalizării procesului legislativ pentru CMD.

11. Pentru a acoperi acest interval de timp și pentru a încuraja elaborarea planurilor de redresare concomitent cu furnizarea de recomandări pentru asigurarea convergenței la cele mai înalte standarde, ABE a elaborat recomandarea anexată care se adresează ANC, în calitate de supraveghetori din statul de origine ai instituțiilor de credit enumerate în Anexa 1 la recomandare. În document se recomandă acestora să se asigure că până la sfârșitul anului 2013 planurile de redresare a grupului sunt elaborate și prezentate autorităților de supraveghere. În ceea ce privește conținutul planurilor de redresare, recomandarea prevede că planurile trebuie să fie conforme cu cadrul FSB și cu standardele prevăzute în modelul anexat la recomandare. În ceea ce privește evaluarea planurilor de redresare, recomandarea solicită ca aceste planuri de redresare a grupului să fie prezentate și discutate în cadrul colegiilor de supraveghere, care ar trebui să ajungă la o opinie comună.

---

### 3. Recomandarea ABE privind efectuarea unui exercițiu la nivelul UE referitor la planuri de redresare

#### Statutul prezentei recomandări

1. Prezentul document conține o recomandare al cărei temei juridic este articolul 16 alineatul (1) coroborat cu articolul 25 alineatul (1) din Regulamentul ABE. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul ABE, autoritățile competente trebuie să depună toate eforturile pentru a se conforma cu recomandarea.
2. Recomandarea prezintă punctul de vedere al ABE privind practicile adecvate de supraveghere în cadrul Sistemului European de Supraveghere Financiară, în domeniul elaborării și coordonării planificării eficiente și coerente a redresării, în scopul minimizării potențialului impact sistemic al oricărei crize. Prin urmare, ABE se așteaptă ca toate autoritățile competente cărora li se adresează recomandarea să se conformeze cu aceasta. Autoritățile competente cărora li se aplică recomandarea trebuie să se conformeze prin încorporarea acesteia în practicile lor de supraveghere, după caz (de exemplu, prin modificarea cadrului lor legislativ sau a proceselor lor de supraveghere).

#### Cerințe de raportare

3. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul ABE, autoritățile competente trebuie să notifice ABE dacă se conformează sau intenționează să se conformeze recomandării sau, în caz contrar, motivele neconformării, până la 23 martie 2013. În absența unei notificări până la acest termen, ABE va considera că autoritățile competente nu s-au conformat cu recomandarea. Notificările trebuie trimise prin transmiterea formularului prevăzut în secțiunea 5 la [compliance@eba.europa.eu](mailto:compliance@eba.europa.eu) cu referința „EBA/REC/2013/02”. Notificările trebuie trimise de persoane care au competența necesară pentru a raporta conformitatea în numele autorităților competente din care fac parte.
4. Notificările vor fi publicate pe site-ul ABE, în conformitate cu articolul 16 alineatul (3).

---

## Cuprins

Recomandarea ABE privind elaborarea planurilor de redresare	8
Anexa 1	11
Anexa 2	13
Model pentru planul de redresare	13
A. Prezentare generală	13
B. Partea de bază a planului de redresare	16
C. Monitorizare	20

---

## Recomandarea ABE privind elaborarea planurilor de redresare

### CONSILIUL SUPRAVEGHETORILOR AUTORITĂȚII BANCARE EUROPENE,

Având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei, și în special articolul 16 alineatul (1) și articolul 25 alineatul (1),

Având în vedere Decizia ABE DC 001 a Autorității Bancare Europene („ABE”) din 12 ianuarie 2011 de adoptare a Regulamentului de procedură al Consiliului Supraveghetorilor al ABE, și în special articolul 3 alineatul (5) și articolul 14 alineatul (2),

Întrucât:

- (1) În urma Concluziilor liderilor G-20 de la Reuniunea la nivel înalt de la Pittsburgh din 2009, Consiliul pentru Stabilitate Financiară a publicat, în octombrie 2011, documentul Atributele-cheie ale regimurilor eficiente de rezoluție pentru instituțiile financiare (*Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions*) (denumit în continuare „FSB KA”) care stabilește elementele principale pe care FSB le consideră necesare pentru un regim eficient de rezoluție, inclusiv cerințe specifice pentru planificarea redresării și rezoluției.
- (2) Concluziile Consiliului Uniunii Europene privind prevenirea, gestionarea și rezoluția crizelor, din 18 mai și 7 decembrie 2010, au relevat faptul că trebuie elaborate planuri de redresare și rezoluție cel puțin pentru instituțiile de credit pentru care se are în vedere un Grup pentru Stabilitate Transfrontalieră (CBSG), precum și faptul că trebuie desfășurate exerciții de simulare a crizelor în cadrul CBSG până la sfârșitul anului 2012.
- (3) La 15 mai 2012, ABE a publicat un document de consultare prealabilă privind planurile de redresare în care erau prezentate elementele principale și aspectele esențiale care trebuie abordate într-un plan de redresare, în conformitate cu FSB KA. În acest scop, consultarea prealabilă a inclus un posibil „model de plan de redresare”. Răspunsurile la documentul de consultare prealabilă au susținut, în general, conținutul modelului, iar unele dintre observațiile primite sunt avute în vedere în modelul anexat la prezenta recomandare.
- (4) Mai multe state membre au introdus deja sau au în vedere introducerea unor cerințe în ceea ce privește planurile de redresare ale băncilor, care să fie respectate la nivel național.



- 
- (5) La 6 iunie 2012, Comisia Europeană a publicat o propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții (COM(2012) 280 final).
- (5) În perioada *interimară*, înainte de aprobarea propunerii legislative, pentru a încuraja elaborarea planurilor de redresare în mod coerent în întreaga Uniune și pentru a promova convergența la cele mai înalte standarde, autorităților naționale competente ar trebui să li se recomande să asigure faptul că cel puțin grupurile bancare identificate în anexa la prezenta recomandare elaborează planuri de redresare și le discută în cadrul colegiilor de supraveghere, ținând seama de rolul de monitorizare al ABE.
- (7) Prezenta recomandare este publicată pe site-ul ABE.

#### ADOPTĂ PREZENTA RECOMANDARE:

1. Autorităților competente enumerate în Anexa 1 care, în calitate de autorități naționale ale statului de origine cu responsabilitate principală de supraveghere a instituțiilor de credit enumerate în Anexa 1, li se recomandă să asigure faptul că respectivele instituții de credit elaborează și prezintă autorităților lor competente planuri de redresare a grupului până la 31 decembrie 2013.
2. Planurile de redresare a grupului trebuie să fie elaborate în conformitate cu modelul prevăzut în Anexa 2 (modelul), care este în concordanță cu standardele internaționale convenite sub auspiciile Consiliului pentru Stabilitate Financiară (FSB).
3. Modelul trebuie să fie considerat drept un ghid informativ pentru procesul de elaborare și întocmire a planurilor necesare de redresare a grupurilor.
4. Orice abatere de la standardele prevăzute în model trebuie să fie justificată în mod obiectiv, cu argumente documentate de către instituția de credit.
5. Autoritățile competente enumerate în Anexa 1 trebuie să discute elaborarea planurilor de redresare a grupului și planurile de redresare a grupului care le sunt prezentate, împreună cu alte autorități competente participante în cadrul colegiului relevant de supraveghere, luând în considerare în mod corespunzător planurile de redresare ale instituțiilor de credit care fac parte din grup, dacă acestea din urmă au fost elaborate. În cazurile în care au fost instituite Grupuri de gestionare a crizelor (CMG) sub auspiciile FSB, discuția din cadrul colegiului relevant de supraveghere ar trebui să ia în considerare rezultatele relevante prezentate de CMG.
7. Toate autoritățile competente care participă în cadrul colegiilor de supraveghere trebuie să ia măsurile necesare pentru a asigura confidențialitatea informațiilor referitoare la planurile de redresare a grupului.

- 
8. Autoritățile competente care participă în cadrul colegiilor de supraveghere trebuie să depună eforturi pentru a ajunge la o înțelegere comună cu privire la evaluarea informațiilor furnizate de instituțiile de credit în cadrul planurilor lor de redresare a grupului.
  9. Autoritățile competente enumerate în Anexa 1 trebuie să aplice prezenta recomandare și să urmărească să asigure că instituțiile de credit prevăzute la punctul 1 al prezentei recomandări se conformează cu aceasta în mod eficace, pentru a facilita elaborarea și evaluarea la timp a planurilor adecvate de redresare a grupurilor.

Adoptată la Londra, 22 ianuarie 2013

Andrea Enria (președinte, ABE)

## Anexa 1

În următoarea listă sunt identificate instituțiile de credit și autoritățile competente care au responsabilitatea primară de supraveghere a acestora, care fac obiectul prezentei recomandări.

	Denumirea băncii	Autoritatea națională competentă
1	Erste Group Bank AG	Finanzmarktaufsicht (Autoritatea pentru Piața Financiară)
2	Raiffeisen Zentralbank AG	
3	KBC Group NV	Banque Nationale de Belgique (Banca Centrală a Belgiei)
4	Dexia	
5	Bank of Cyprus Public Company Limited	Central Bank of Cyprus (Banca Centrală a Ciprului)
6	Cyprus Popular Bank Public Co Ltd	
7	Bayerische Landesbank	Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht (BaFin) Deutsche Bundesbank (Banca Centrală a Germaniei)
8	Commerzbank AG	
9	Deutsche Bank AG	
10	Deutsche Zentral-Genossenschaftsbank AG	
11	Danske Bank A/S	Finanstilsynet (Autoritatea de Supraveghere Financiară Daneză)
12	Alpha Bank AE	Bank of Greece (Banca Greciei)
13	Eurobank Ergasias	
14	National Bank of Greece	
15	Piraeus Bank	
16	Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA	Banco de España (Banca Spaniei)
17	Banco Santander SA	
18	BNP Paribas SA	Autorité de Contrôle Prudentiel (ACP) Banque de France (Banca Centrală a Franței)
19	Crédit Agricole Group	
20	Groupe BPCE	
21	Société Générale SA	
22	OTP Bank Nyrt.	Hungarian Financial Supervisory Authority (Autoritatea de Supraveghere Financiară din Ungaria)
23	Allied Irish Banks, Plc	Central Bank of Ireland (Banca Centrală a Irlandei)
24	Bank of Ireland	
25	Intesa Sanpaolo SpA	Banca d'Italia (Banca Centrală a Italiei)
26	UniCredit SpA	
27	ABN AMRO Group NV	De Nederlandsche Bank (DNB)
28	ING Bank N.V.	
29	Rabobank Group	
30	DNB Bank ASA	Finanstilsynet (Autoritatea de Supraveghere Financiară Norvegiană)
31	Banco Comercial Português SA	Banco de Portugal (Banca Centrală a Portugaliei)

---

32	Nordea Bank AB	Finansinspektionen (Autoritatea de Supraveghere Financiară Suedeză)
33	Skandinaviska Enskilda Banken AB	
34	Svenska Handelsbanken AB	
35	Swedbank AB	
36	Barclays Plc	Financial Services Authority (Autoritatea pentru Servicii Financiare, FSA)
37	HSBC Holdings Plc	
38	Lloyds Banking Group Plc	
39	Royal Bank of Scotland Group Plc	

### Model pentru planul de redresare

Modelul este împărțit în trei capitole principale. Primul (A) furnizează informații de ordin general, dar cuprinzătoare, cu privire la instituție, la structura de guvernare în ceea ce privește planul de redresare a grupului, precum și sintetizează principalele concluzii ale planului. Al doilea capitol (B) include partea de bază a planului de redresare, și anume premisele care stau la baza listei de opțiuni disponibile într-o situație de criză și o evaluare a punerii în aplicare și a impactului acestora. Al treilea capitol (C) identifică măsurile pe care instituția intenționează să le implementeze pentru a facilita monitorizarea planului de redresare a grupului, actualizarea sau implementarea acestuia în perioadele de criză.

#### A. Prezentare generală

Prezentarea generală face parte integrantă din planul de redresare. Aceasta ar trebui să furnizeze un rezumat al planului, informații de context privind structura grupului și guvernarea planului.

##### a) *Rezumatul planului:*

În această secțiune, se așteaptă ca instituția să prezinte pe scurt principalele concluzii ale planului său de redresare. Rezumatul trebuie să includă cel puțin următoarele elemente:

- principalele elemente prezentate în diferitele secțiuni ale planului;
- principalele schimbări de la ultima actualizare, dacă este cazul;
- o prezentare generală a etapelor care trebuie parcurse înainte de finalizarea/actualizarea planului.

##### b) *Descrierea grupului:*

Primul element al acestei părți a planului de redresare este o prezentare generală a structurii juridice a instituției (incluzând sucursalele semnificative), a activităților acesteia și a interdependențelor dintre diferitele entități din cadrul grupului. Această secțiune trebuie să identifice principalele activități desfășurate de instituție, obiectul său principal de activitate, și să le pună în corespondență cu structura juridică a instituției. În plus, în această secțiune trebuie furnizată o prezentare generală a interdependențelor din cadrul grupului. Aceasta trebuie să cuprindă cel puțin o secțiune în care să fie furnizate:

- o descriere generală a principalelor activități, inclusiv o prezentare privind strategia generală a instituției, modelul de afaceri, identificarea principalelor linii de activitate și considerentele care stau la baza acestei identificări, precum și principalele jurisdicții în care instituția desfășoară activități.

---

■ o punere în corespondență (și o descriere detaliată):

- ▶ a structurii juridice și a structurii operaționale (care trebuie să includă și o organigramă care să indice unitățile operaționale, entitățile juridice în care sunt amplasate aceste unități operaționale și activitățile desfășurate, precum și o prezentare defalcată a angajaților, pe unități operaționale);
- ▶ a structurii juridice și a structurii financiare (cu o prezentare defalcată a cifrei de afaceri, fluxului de numerar, activelor lichide, necesarului de finanțare, expunerilor mari, contului de profit și pierdere și a fondurilor proprii de nivelul 1, pe entități juridice).

Punerea în corespondență nu trebuie să cuprindă toate entitățile, ci să se concentreze asupra sucursalelor și entităților juridice semnificative. O sucursală sau o entitate juridică semnificativă este definită ca orice entitate:

- ▶ care contribuie în mod substanțial la profitul sau la finanțarea grupului sau care deține o proporție importantă din activele sau capitalul acestuia; sau
- ▶ care desfășoară activități comerciale cheie, linii principale de activitate, funcții critice; sau
- ▶ care desfășoară la nivel central funcții operaționale, de risc sau administrative importante (de exemplu IT); sau
- ▶ care își asumă riscuri substanțiale care ar putea, în cazul celui mai pesimist scenariu, să pună în pericol supraviețuirea grupului; sau
- ▶ care nu poate fi dizolvată sau lichidată fără a declanșa un risc major pentru grup în ansamblul său; sau
- ▶ care este importantă pentru stabilitatea financiară a țării în care aceasta operează.

Nu este necesar să se furnizeze informații detaliate cu privire la entitățile care nu au un impact semnificativ asupra operațiunilor, structurii capitalului sau guvernantei grupului și care nu sunt de importanță sistemică în țara în care acestea sunt stabilite.

- ▶ o descriere a legăturilor financiare intra-grup dintre diferitele entități juridice. Aceasta include o prezentare a tuturor expunerilor semnificative existente intra-grup și a relațiilor de finanțare, o descriere a mobilității capitalului în interiorul grupului, precum și a garanțiilor intra-grup existente atât în perioade normale, cât și în perioade de criză.
- ▶ o descriere a funcțiilor critice sau relevante din punct de vedere sistemic exercitate de către grup. Aceasta vizează în primul rând funcțiile externe, precum sistemele de plată și serviciile furnizate altor instituții, dar include și funcțiile centralizate care sunt critice pentru grup, precum trezoreria, administrarea garanțiilor, IT, accesul la infrastructurile pieței (ca beneficiar și ca furnizor), funcția administrativă, operațională, externalizarea.

---

### c) *Prezentarea guvernantei interne*

Prezentarea guvernantei interne în ceea ce privește întocmirea planului de redresare, procesul de aprobare și procesul de guvernanță în cazul în care planul trebuie implementat într-o situație de criză.

Această secțiune trebuie să furnizeze cel puțin o descriere privind:

- modul în care a fost elaborat planul: inclusiv identificarea persoanelor responsabile pentru elaborarea diferitelor secțiuni ale planului, o prezentare a modului în care planul este integrat și încorporat în cadrul de guvernanță corporativă și cadrul general al grupului de administrare a riscurilor, luând în considerare apetitul la risc al grupului (și potențialele legături cu cadrul grupului privind simulările de criză).
- persoanele care au aprobat versiunea curentă a planului: inclusiv implicarea organelor cu funcție de conducere, dacă planul a fost sau nu prezentat auditorului intern și/sau extern și/sau comitetului de risc. Grupul trebuie să prezinte o confirmare a faptului că planul de redresare a fost aprobat de Consiliul de Administrație și/sau Consiliul de Supraveghere.
- guvernanța opțiunilor de redresare într-o situație de criză: documentul trebuie să explice modul în care este conceput procesul de escaladare (dacă există). De asemenea, trebuie să descrie în mod clar procesul de luare a deciziilor cu privire la declanșarea planului. Aceasta include o prezentare a persoanelor care sunt implicate în acest proces, condițiile în care planul va fi declanșat, procedurile care trebuie urmate, criteriile care vor determina ce opțiune va fi implementată, precum și o descriere și evaluare a modului în care sistemele de management al informațiilor sunt administrate și dacă vor avea capacitatea de a furniza informațiile necesare în timp scurt de la solicitare.
- modul în care instituția intenționează să actualizeze planul grupului: acesta cuprinde o descriere a persoanelor responsabile cu actualizarea planului, frecvența cu care planul va fi actualizat și o descriere a procesului, în cazul în care planul trebuie actualizat pentru a răspunde schimbărilor semnificative care afectează instituția sau mediul acesteia.

---

## B. Partea de bază a planului de redresare

Obiectivul unui plan de redresare nu este să prevadă factorii care ar putea genera o criză, ci să evalueze dacă opțiunile disponibile pentru contracararea unei crize sunt suficient de robuste și dacă natura lor este suficient de variată pentru a putea face față unei varietăți de șocuri de diferite tipuri. Prin urmare, o componentă principală a planului de redresare este o analiză strategică prin care sunt identificate principalele activități ale unei societăți comerciale și sunt stabilite principalele măsuri care trebuie luate în legătură cu acestea și componentele rămase ale societății comerciale într-o situație de criză. În conformitate cu acest obiectiv, al doilea capitol intenționează să furnizeze un „meniu de opțiuni”, care constă într-o varietate de posibile opțiuni de redresare pentru a răspunde dificultăților financiare, fie idiosincratice, fie sistemice, și să evalueze fezabilitatea și impactul lor. Se așteaptă ca cel puțin următoarele informații să fie furnizate în această secțiune.

### *a) Prezentare generală a opțiunilor de redresare*

Scopul acestei secțiuni este de a oferi o descriere generală a tuturor opțiunilor disponibile de redresare care ar putea fi disponibile și a măsurilor care ar trebui luate pentru a permite punerea în aplicare din timp a acestor opțiuni (și anume, atunci când se concretizează indicatorii de redresare). În următoarele paragrafe ar urma să se evalueze măsura în care aceste opțiuni de redresare ar putea fi implementate în diferitele scenarii/ipoteze

### *b) Indicatori de redresare*

Indicatorii de redresare determină momentul în care o instituție începe să aibă în vedere și să decidă ce opțiune specifică de redresare (dacă există) ar trebui să aplice ca reacție la situația actuală care s-a materializat. Deoarece fiecare criză este diferită, indicatorii de redresare nu activează în mod automat o opțiune de redresare, ci mai curând o identificare timpurie a celei mai bune căi de urmat în ceea ce privește planul de redresare. Aceștia nu trebuie înțeleși ca praguri care duc la o reacție obligatorie pre-identificată, ci mai curând ca momentul în care eficiența diferitelor opțiuni de redresare este reevaluată și se are în vedere potențiala lor implementare. Astfel, indicatorii de redresare reprezintă o parte principală a procesului de escaladare și de luare a deciziilor. Instituția trebuie să furnizeze, în această parte a planului de redresare, și o informare detaliată privind modul în care indicatorii de redresare sunt încorporați în cadrele generale ale instituției de gestionare a riscurilor și privind modul în care indicatorii de redresare sunt aliniați la elementele de declanșare a planurilor instituției pentru situații neprevăzute în materie de lichiditate și capital, precum și la cadrul instituției privind apetitul la risc.

Se așteaptă ca instituția să precizeze acești indicatori specifici de redresare (inclusiv exemple și unități de măsurare); instituția trebuie să stabilească, în special, indicatori cantitativi sau calitativi de redresare:



- 
- în legătură cu solvabilitatea
  - în legătură cu situația lichidității
  - în legătură cu scenariile de criză și deteriorarea condițiilor în care operează

### c) *Ipoteze și scenarii*

Obiectivul acestei secțiuni este definirea de către instituție a mai multor scenarii de criză și evaluarea cu titlu de probă a potențialului impact al acestora. Obiectivul acestei secțiuni nu este identificarea următoarei crize, ci mai curând definirea unui set de scenarii în cadrul cărora va fi evaluată eficiența diferitelor opțiuni de redresare. Aceasta va permite testarea sensibilității eficienței diferitelor opțiuni de redresare, care trebuie să fie adecvate pentru atingerea obiectivelor lor (*și anume*, restabilirea viabilității pe termen lung) și în alte situații decât scenariile și ipotezele identificate.

Se așteaptă ca instituția să specifice mai multe scenarii care trebuie să cuprindă cel puțin următoarele tipuri de dificultăți financiare (în fiecare caz, instituția trebuie să diferențieze între dificultăți financiare lente și cele cu evoluție rapidă):

- ▶ șoc idiosincratic
- ▶ șoc sistemic
- ▶ o combinație a celor de mai sus

Fiecare dintre scenariile analizate trebuie să fie suficient de sever încât să aibă un impact negativ important asupra instituției. Instituția trebuie să aleagă scenariile apreciate drept relevante pentru declanșarea mai multor opțiuni de redresare din planul de redresare și a căror probabilitate de apariție este considerată suficientă.

Se așteaptă ca instituția să evalueze cu titlu de probă impactul fiecăruia dintre aceste scenarii asupra solvabilității, lichidității, finanțării, profitabilității și operațiunilor principalelor entități, activități etc. identificate în descrierea organizațională (secțiunea A).

### d) *Opțiuni de redresare*

În această secțiune sunt enumerate și evaluate diferitele opțiuni de redresare. Opțiunile de redresare nu sunt măsuri luate în cadrul activității uzuale a unei societăți comerciale, ci trebuie să aibă un caracter extraordinar. Printre opțiunile care pot fi avute în vedere se numără recapitalizarea externă, cesiunea de active, filiale sau unități operaționale sau instituția în ansamblu, restructurarea voluntară a pasivelor, o reducere a bilanțului sau o consolidare a poziției de lichiditate. Pentru fiecare opțiune de redresare identificată se așteaptă ca instituția să furnizeze o descriere a măsurii în termeni generali și să identifice posibilele obstacole în ceea ce privește implementarea acesteia. În plus, se așteaptă ca instituția să furnizeze următoarele analize, pentru fiecare opțiune:

---

■ **Evaluarea impactului** opțiunilor de redresare, cuprinzând cel puțin o evaluare a:

- ▶ impactului financiar și operațional: *respectiv* impactul prevăzut asupra pozițiilor de solvabilitate, lichiditate și finanțare, asupra profitabilității și operațiunilor. Acest impact trebuie să fie evaluat în mod orientativ/cu titlu de probă atât în situații normale, cât și în diferitele scenarii de criză. În plus, trebuie să identifice în mod clar diferitele entități ale grupului care ar putea fi afectate de opțiune sau ar putea fi implicate în implementarea acesteia.
- ▶ impactul extern: impactul prevăzut asupra funcțiilor critice sau importante din punct de vedere sistemic exercitate de instituție, precum și asupra altor participanți pe piață, clienți, angajați, creditori și acționari.

Evaluarea impactului trebuie să menționeze în mod clar ipotezele de evaluare și toate celelalte ipoteze aplicate, referitoare, *între altele*, la vandabilitatea activelor, comportamentul altor instituții financiare etc.

■ **Evaluarea riscurilor:** pentru fiecare opțiune, se așteaptă ca instituția să realizeze o analiză a riscurilor asociate. Aceasta include atât riscurile ca opțiunea să nu poată fi implementată (fezabilitatea), cât și riscul rezultat din implementarea acesteia (consecințele sistemice):

- ▶ Fezabilitatea: instituția trebuie să furnizeze un răspuns la următoarele întrebări: (i) care este rata de succes estimată pe o anumită scală și de ce; (ii) ce factori ar putea reduce eficacitatea și cum ar putea fi atenuați aceștia, (iii) ce factori ar putea face imposibilă implementarea opțiunii. Acești factori trebuie să aibă în vedere cel puțin riscul legal, operațional, comercial, financiar și reputațional (inclusiv riscul de retrogradare/de scădere a ratingului).

Banca este, de asemenea, invitată să își prezinte potențiala experiență în ceea ce privește punerea în aplicare a unei astfel de opțiuni sau a unor opțiuni similare.

- ▶ Consecințele sistemice: instituția trebuie să identifice orice implicații potențiale asupra sistemului în ansamblu asociate implementării opțiunii, precum și impactul acesteia asupra oricărei rezoluții viitoare în cazul în care opțiunile de redresare nu ar fi eficiente.

Atunci când sunt identificate obstacole sau bariere semnificative, instituția este invitată să prezinte soluții pentru depășirea acestor potențiale probleme.

- **Procesul de luare a deciziilor:** instituția trebuie să descrie procesul intern de luare a deciziilor în cazul în care este necesar ca opțiunea să fie implementată, inclusiv etapele care trebuie parcurse, calendarul și părțile implicate, până la momentul implementării opțiunii. În cazul în care calendarul este incert, pot fi furnizate intervale de timp estimative, împreună cu menționarea factorilor care ar putea afecta aceste intervale.

e) *Planul operațional pentru situații neprevăzute*

Pentru fiecare dintre aceste opțiuni de redresare, se așteaptă ca instituția să prezinte un plan operațional pentru situații neprevăzute, care să explice modul în care poate fi menținută continuitatea operațiunilor sale în etapa de redresare, dacă este implementată opțiunea de redresare. Planul include cel puțin o analiză atât a operațiunilor interne ale instituției (de exemplu, sistemele sale

---

informatice, furnizorii și operațiunile de resurse umane), cât și a accesului acestora la infrastructurile pieței (de exemplu, sistemele de compensare și decontare, sistemele de plată, cerințele suplimentare în termeni de garanții).

Atunci când opțiunea implică separarea unei entități de grup, se așteaptă ca instituția să demonstreze, de asemenea, că entitățile separate pot continua să funcționeze fără niciun sprijin din partea grupului.

#### *f) Planul de comunicare*

Se așteaptă ca instituția să furnizeze un plan de comunicare detaliat, precum și o analiză a modului în care acest plan de comunicare poate fi implementat într-o etapă de redresare și pentru fiecare dintre diferitele opțiuni de redresare, furnizând o evaluare a potențialului impact asupra activității și asupra stabilității financiare în general.

Acest plan de comunicare trebuie să abordeze atât:

- comunicarea internă cu personalul, sindicatele etc.; cât și
  
- comunicarea externă cu acționarii, contrapartidele, piețele financiare/investitorii, infrastructurile de piață, publicul/deponenții și autoritățile (inclusiv colegiul de supraveghere)

#### *g) Managementul informațiilor*

Se așteaptă ca instituția să își descrie politica generală cu privire la managementul informațiilor. Instituția trebuie să descrie, în special, modul în care grupul asigură că informațiile corecte sunt disponibile într-un interval scurt de timp pentru luarea deciziilor într-o situație de criză. Este necesară o analiză specifică pentru fiecare opțiune de redresare în care instituția trebuie să definească necesitățile de informații specifice respectivei opțiuni și trebuie să își demonstreze capacitatea de a furniza informațiile necesare.

În plus, banca trebuie să descrie și modul în care poate furniza la timp, într-o situație de criză informațiile care sunt necesare autorităților pentru a evalua situația. Astfel de informații includ, de exemplu:

- expunerile intra-group existente prin intermediul garanțiilor și a împrumuturilor intra-group;
  
- tranzacțiile înregistrate pe bază back-to-back existente;
  
- valoarea efectivă a activelor lichide în cadrul băncii-mamă și a filialelor;
  
- activitățile extrabilanțiere;
  
- cele mai mari expuneri existente ale băncii, atât față de alte instituții financiare, cât și față de corporații.

---

## C. Monitorizare

Planul de redresare nu este doar un plan, ci un întreg proces care trebuie integrat în guvernanta instituției. Experiența poate impune modificări ale organizării, fie pentru a facilita actualizarea planului și implementarea acestuia în viitor, pentru a monitoriza indicatorii de redresare fie deoarece procesul a identificat unele impedimente care complică implementarea opțiunilor de redresare. Organizația va fi probabil nevoită să aibă în vedere măsuri de monitorizare sau corective/de rectificare. Obiectivul acestei secțiuni este de a descrie cu exactitate aceste acțiuni. La întocmirea acestei secțiuni trebuie avute în vedere următoarele măsuri:

- măsuri pregătitoare care pot fi luate în avans pentru aplicarea cu succes a opțiunilor de redresare (de exemplu, reducerea timpului de execuție, maximizarea avantajelor)
- domeniile de îmbunătățire (inclusiv noile ipoteze, noile opțiuni de redresare, modificările legate de organizarea grupului/instituției, guvernanta, formarea profesională a personalului, exercițiile de simulare etc.)

Pentru fiecare măsură de monitorizare sau de rectificare, se așteaptă ca instituția să specifice motivul pentru care măsura este avută în vedere și un interval de timp pentru implementare.

---

#### 4. Răspunsuri în cadrul consultării publice

În ceea ce privește cerința prevăzută la articolul 16 al Regulamentului ABE de a se desfășura un proces deschis de consultare publică înainte de emiterea unei recomandări, se reamintește că pe aceeași temă a fost deja publicat un document de consultare prealabilă (DP) al ABE și că părțile interesate au trimis observații care sunt publicate pe site-ul ABE și sunt reflectate parțial în modelul revizuit anexat la recomandare. Având în vedere că articolul 16 specifică faptul că ar trebui să se desfășoare consultări „dacă este cazul” [a se vedea articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul ABE] și având în vedere că opiniile exprimate de părțile interesate cu privire la DP al ABE au fost în general pozitive, iar observațiile care au fost apreciate ca fiind mai adecvate sunt reflectate în prezent în modelul revizuit, ABE a concluzionat că nu ar fi adecvat să se desfășoare o nouă consultare publică deschisă. Într-adevăr, modelul anexat a făcut obiectul DP menționat anterior și, prin urmare, o consultare publică nu ar aduce niciun plus de valoare, întârziind în schimb emiterea recomandării și demararea exercițiului la nivelul UE.

## 5. Confirmarea conformității cu ghidurile și recomandările

Data:

Stat membru/stat SEE:

Autoritatea competentă:

Ghiduri/recomandări:

Numele:

Funcția:

Numărul de telefon:

Adresa de e-mail:

Sunt autorizat să confirm conformitatea cu ghidurile/recomandările în numele autorității competente din care fac parte:  **Da**

Autoritatea competentă se conformează sau intenționează să se conformeze cu ghidurile și recomandărilor:

**Da**       **Nu**       **Conformitate parțială**

Autoritatea competentă din care fac parte nu se conformează și nu intenționează să se conformeze cu ghidurile și recomandările din următoarele  **motive**<sup>1</sup>:

Detalii privind conformitatea parțială și motivația:

**Vă rugăm să trimiteți această notificare la [compliance@eba.europa.eu](mailto:compliance@eba.europa.eu)<sup>2</sup>.**

---

1 În cazul conformității parțiale, vă rugăm să menționați sfera conformității și să prezentați motivele neconformității pentru domeniile în cauză.

2 Vă rugăm să rețineți că alte metode de comunicare a acestei confirmări a conformității, precum comunicarea la o altă adresă de e-mail față de cea de mai sus sau prin intermediul unui e-mail care nu conține formularul impus nu vor fi acceptate ca fiind valabile.